ДО ПИТАННЯ ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОРГАНІЧНОГО СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА В УКРАЇНІ

Т.С. НОВАК, кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри аграрного, земельного та екологічного права
імені академіка В.З. Янчука,
Національний університет біоресурсів і природокористування України
E-mail: tomanovak1980@gmail.com

В.О. МЕЛЬНИК, кандидат юридичних наук,
асистент кафедри цивільно-правових дисциплін,
Білоцерківський національний аграрний університет
E-mail: viktorii.melnyk@ukr.net

Анотація. У статті проаналізовано сучасний стан законодавства, яким регулюються відносини у сфері органічного сільськогосподарського виробництва в Україні.

Доведено, що оновлення законодавства у цій сфері через скасування Закону України «Про виробництво та обіг органічної сільськогосподарської продукції та сировини» та прийняття Закону України «Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції» є виправданим та своєчасним кроком в напрямі активізації органічного виробництва як перспективного для України напряму сільськогосподарської діяльності.

Встановлено, що основною причиною, яка стримує розвиток вітчизняного органічного виробництва, є стан регулювання відносин із органічного сільськогосподарського виробництва на підзаконному рівні та як наслідок, неможливість виконання законодавчих положень.

Зроблено висновок про необхідність приведення Порядку (детальних правил) органічного виробництва та обігу органічної продукції у відповідність із вітчизняним законодавством (зокрема в частині проведення оцінки впливу на довкілля) та міжнародними актами (щодо спеціальних вимог до маркування окремих видів органічної продукції).

Ключові слова: правове забезпечення, органічне сільськогосподарське виробництво, сільське господарство, органічна продукція, сертифікація органічного виробництва, маркування органічної продукції

Актуальність.

Виробництво органічної сільськогосподарської продукції набуває все

більшого поширення у світі. Попит на якісні та безпечні органічні продукти постійно збільшується, що робить цей бізнес прибутковим та перспективним.

Україна, маючи значний потенціал як з точки зору екології, та і економіки, теж зацікавлена в нарощуванні обсягів органічного сільськогосподарського виробництва. Причому як для забезпечення потреб внутрішнього ринку в органічних продуктах, так і заради збільшення об'ємів їх експорту в інші країни, зокрема до Європейського Союзу. Досягнення цієї мети неможливе без досконалого правового забезпечення органічного виробництва, встановлення чітких «правил гри» для всіх суб'єктів та відповідності вітчизняного законодавства міжнародним вимогам. Зважаючи на це, вивчення сучасного стану законодавства, яке регулює виробництво органічної сільськогосподарської продукції, є важливим як з теоретичної, так і з практичної точки зору, що й зумовлює актуальність даної наукової статті.

Аналіз останніх досліджень та публікацій.

Зважаючи на важливість проблеми, в наукових колах дослідженню законодавства про органічне сільськогосподарське виробництво приділяється значна увага. Серед науковців, що присвятили свої праці різним аспектам даного питання, варто виділити Н.А. Берлач, О. В. Гафурову, В. М. Єрмоленка, В.М. Корнієнка, П.Ф. Кулинич, Т.В. Курман, С. І. Марченко, С.М. Романко, А.М. Статівку, О.М. Туєву, В. Ю. Уркевича та інших. Проте враховуючи існуючі проблеми у цій сфері, а також зважаючи на оновлення законодавчої бази, залишається низка питань, що потребують вивчення.

Метою статті є науково-теоретичний аналіз законодавства, яким регулюються відносини у сфері органічного сільськогосподарського виробництва в Україні.

Результати.

За останнє десятиліття в Україні органічне сільськогосподарське виробництво набуло значного поширення, що наочно підтверджується статистичними даними. Так, якщо у 2010 р. було сертифіковано у відповідності з міжнародними стандартами органічного виробництва близько 100 сільськогосподарських підприємств, що здійснювали діяльність на площі понад 260 тис. га («Верховна Рада України започатковує ...», 2010), то у 2018 р. (а це останні оприлюднені дані) в органічному виробництві вже нараховувалось 635 операторів, у тому числі 501 сільськогосподарський виробник, а площа сільськогосподарських земель, задіяних у цій сфері, склала 309 100 га, що становить 0,7 % від земель сільськогосподарського призначення. Станом на 2018 р. Україна зайняла 4-те місце у світі за обсягом експорту органічної продукції. Основними країнами-імпортерами стали Нідерланди, Німеччина, США, Швейцарія, Італія, Великобританія, Австрія, Польща, Чехія, Франція, Угорщина, Румунія, Бельгія, Болгарія, Литва, Канада, та Данія. А основними лініями експорту органічної продукції з України – зернові, олійні та бобові культури, а також дикорослі ягоди, гриби, горіхи, органічний соняшниковий шрот та олія, борошно, яблучний концентрат, березовий сік (Глущенко). Такі показники дозволяють фахівцям зробити висновки, що в Україні є не тільки перспективи для розвитку органічного виробництва, а й можливість стати лідером у цій сфері (Заболотна & Протиняк, 2019: 204).

Як пріоритетний напрям розвитку сільського господарства та сільських територій органічне сільськогосподарське

виробництво визначається і в нормативних документах. У першу чергу, це глава 17 «Сільське господарство та розвиток сільських територій» Угоди про асоціацію, ст. 404 якої до сфер співробітництва між Україною та ЄС відносить розвиток сучасного та сталого сільськогосподарського виробництва, поширення органічних методів виробництва і біотехнологій шляхом впровадження передового досвіду в цих областях, обміну знаннями та кращими практиками з метою сприяння економічного добробуту сільських громад та підвищенню конкурентоспроможності сільськогосподарського сектору, ефективності та прозорості ринків, умов для інвестицій («Угода про асоціацію ...»). Концепцією розвитку сільських територій серед очікуваних результатів названо збільшення до 2025 р. частки органічних сертифікованих сільськогосподарських угідь до 7 відсотків, із них ріллі – до 5 відсотків («Про схвалення Концепції розвитку ...»). А в проекті Стратегії сталого розвитку України до 2030 р. передбачено збільшення площ земель сільськогосподарського призначення, зайнятих під органічним виробництвом, до 3 млн га та забезпечення щорічного приросту, починаючи з 2020 р., обсягів виробництва та реалізації органічної продукції щонайменше на 5 % (Проект Закону про Стратегію ...).

Задля реалізації вищезгаданих завдань в Україні останнім часом відбувається значне оновлення нормативної бази у сфері органічного сільськогосподарського виробництва.

Знаковою подією стало прийняття Закону України «Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції» від 10.07.2018 р. № 2496-VIII та, відповідно, втрата чинності Закону України «Про виробництво та обіг органічної сільськогосподарської

продукції та сировини» від 3.09.2013 р. № 425-VII. Важливість таких змін зумовлена тим, що останній з названих нормативних актів так і не зміг забезпечити належний рівень врегулювання відносин у сфері органічного виробництва. Варто відмітити, що сам факт прийняття у 2013 р. Закону України «Про виробництво та обіг органічної сільськогосподарської продукції та сировини» був розцінений фахівцями позитивно як початок формування правової бази органічного виробництва в Україні. Однак зміст цього закону піддавався критиці. Так, В.М. Єрмоленко та Є.О. Черняк, аналізуючи даний нормативний акт, вказували на недосконалість термінологічного апарату, повільну роботу над прийняттям підзаконних актів для реалізації положень закону тощо. Автори дійшли узагальнюючих висновків про формальний характер Закону України «Про виробництво та обіг органічної сільськогосподарської продукції та сировини», неможливість його практичної реалізації та відповідно, відсутність належних основ для формування правового механізму зайняття органічним виробництвом (Єрмоленко & Черняк, 2014: 44). Інший дослідник – Н.В. Кравець, називаючи прийняття розглядуваного закону «важливим кроком у врегулюванні в Україні відносин, пов'язаних з виробництвом та обігом органічної сільськогосподарської продукції» також акцентує увагу на його недоліках, як то: відсутність вимог до земельної ділянки, придатної для органічного виробництва; невідповідність окремих понять міжнародній термінології; недосконалість врегулювання питання маркування органічної продукції (Кравець, 2014: 107). На думку В.Ю. Уркевича з прийняттям

Закону України «Про виробництво та обіг органічної сільськогосподарської продукції та сировини» правове регулювання органічного виробництва отримало якісно новий рівень. Разом із тим, наголошує вчений, механізми реалізації закріплених законодавчих положень мали бути створені через прийняття підзаконних документів, приміром Порядку оцінки придатності земель (грунтів) для виробництва органічної продукції, технічних регламентів виробництва окремих видів органічної сільськогосподарської продукції та сировини, типового плану переходу на виробництво органічної продукції («Проблеми правового забезпечення...», 2016: 77). Відзначимо, що проблеми, озвучені дослідниками, так і не було усунуто, і задля підвищення ефективності правового регулювання відносин у сфері органічного сільськогосподарського виробництва та з метою гармонізації законодавства України до законодавства Європейського Союзу у зазначеній сфері було прийнято Закон України «Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції» (далі – Закон).

До основних переваг даного Закону можна віднести врегулювання ним всіх основних видів відносин у сфері органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції, що виробляється, перебуває в обігу, ввозиться на митну територію України або вивозиться з неї в митному режимі експорту. А саме: Закон чітко визначає права та обов'язки суб'єктів ринку органічної продукції, у тому числі операторів ринку та органів сертифікації; закріплює загальні засади державного регулювання у сфері органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції, у

тому числі державної підтримки органічного виробництва та обігу органічної продукції; розмежовує повноваження органів виконавчої влади, що здійснюють державне управління та регулювання у сфері органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції; встановлює як загальні так і спеціальні вимоги до органічного виробництва; встановлює вимоги до переліку речовин (інгредієнтів, компонентів), які дозволяється використовувати у процесі органічного виробництва та які дозволені до використання в гранично допустимих кількостях; визначає процедуру, за якою такі речовини (інгредієнти, компоненти) можуть бути дозволені до використання; визначає вимоги до зберігання, перевезення, реалізації, декларування та маркування органічної продукції. Окремо слід відзначити регламентацію Законом процедури сертифікації органічного виробництва та обігу органічної продукції, встановлення вимог до органів сертифікації, визначення їх функцій та відповідальності. Позитивним є визначення Законом механізму державного контролю (нагляду) за діяльністю суб'єктів ринку органічної продукції та встановлення відповідальності за порушення законодавства у цій сфері. Також Закон врахував положення таких міжнародних актів, як Директива Ради ЄС № 834/2007 (Council Regulation (EC) No 834/2007) та Постанови Комісії (ЄС) № 889/2008 (Постанова Комісії (ЄС) № 889/2008). Враховуючи вищезазначене, ми вважаємо, що в діючому Законі України «Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції» враховано більшість зауважень, що висувались до

Закону України «Про виробництво та обіг органічної сільськогосподарської продукції та сировини», і це дозволило значно покращити стан правового регулювання відносин у сфері органічного виробництва.

Для об'єктивного висвітлення питання про стан правового забезпечення органічного сільськогосподарського виробництва в Україні зупинимось і на проблемних моментах. І тут треба констатувати, що основою проблемою є стан регулювання відносин із органічного сільськогосподарського виробництва на підзаконному рівні та як наслідок, неможливість виконання законодавчих положень.

Наприклад, О.В. Гафурова та С.І. Марченко, досліджуючи питання державної підтримки органічного сільськогосподарського виробництва вказує на те, що не зважаючи на закріплення в ст. 8 Закону можливості надання державної підтримки операторам у рамках загальнодержавних та регіональних програм за рахунок і в межах видатків за бюджетними програмами, спрямованими на підтримку розвитку сільськогосподарських товаровиробників, фактично ця норма не працює через відсутність відповідних положень у згаданих програмах (Гафурова & Марченко, 2019: 32).

Також зауважимо, що на даний час прийнята лише частина підзаконних актів, передбачених Законом. Це: Порядок (детальні правила) органічного виробництва та обігу органічної продукції, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 23.10.2019 р. № 970; Порядок ведення Державного реєстру операторів, що здійснюють виробництво продукції відповідно до вимог законодавства у сфері органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції,

Державного реєстру органів сертифікації у сфері органічного виробництва та обігу органічної продукції, Державного реєстру органічного насіння і садивного матеріалу, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 12.02.2020 р. № 87; Порядок підтвердження спеціальних знань інспектора з органічного виробництва та/або обігу органічної продукції у сфері органічного виробництва, затверджений наказом Міністерства аграрної політики та продовольства України від 19.03.2018 р. № 143; Державний логотип для органічної продукції, затверджений наказом Міністерства аграрної політики та продовольства України від 22.02.2019 р. № 67 та Форма заявки на внесення до Державного реєстру органів сертифікації у сфері органічного виробництва та обігу органічної продукції, затверджена наказ Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України від 30.01.2020 р. № 109.

Досі на рівні проектів залишаються: Перелік речовин (інгредієнтів, компонентів), які дозволяється використовувати у процесі органічного виробництва та які дозволені до використання в гранично допустимих кількостях; Порядок ведення Переліку органів іноземної сертифікації; Порядку розгляду апеляцій на рішення органів сертифікації. Потребують розробки та прийняття: Порядок сертифікації органічного виробництва та/або обігу органічної продукції; Порядок звітування органів сертифікації Мінекономіки та Держпродспоживслужбі про видані ними сертифікати; Порядок, періодичність декларування та подання зведених матеріалів органами сертифікації до Мінекономіки щодо обсягів органічної продукції, що вводиться в обіг.

До прийняття всіх вищезгаданих документів виробники органічної сільськогосподарської продукції не спроможні дотримуватись всіх вимог Закону через фактичну відсутність механізму їх виконання. І єдиним способом, відмічають фахівці, підтвердити відповідності процесу виробництва та обігу органічної сільськогосподарської продукції для українських виробників залишається отримання іноземного сертифікату (Холявка).

Важливим є й те, що нещодавно введені в дію документи, зокрема, Порядок (детальні правила) органічного виробництва та обігу органічної продукції, містять низку недоліків, які потребують усунення. Так, О.В. Гафурова вказує на неможливість встановлення на рівні підзаконного акту (Порядку) додаткових вимог для здійснення органічної аквакультури, оскільки це суперечить конституційному положенню (ст. 92 Конституції України) про встановлення правових засад і гарантій підприємництва виключно законами України. Також О.В. Гафурова обґрунтовує необхідність виключення із зазначеного Порядку вимоги про обов'язковість проведення оператором ринку, який подає заявку на перехід до органічного виробництва та планує виробляти більше ніж 10 тонн продукції аквакультури на рік, оцінки впливу на довкілля (п. 119 Порядку). Оскільки, доводить автор, це прямо суперечить Закону України «Про оцінку впливу на довкілля» від 23.05.2017 р. № 2059-VIII (Гафурова, 2020: 31, 32). Ми, у свою чергу, хотіли б звернути увагу на п. п. 186 та 194 Порядку, які передбачають здійснення оцінки впливу на довкілля для всіх видів виробничої діяльності, що провадяться для органічного виробництва морських водоростей, та донного розведення моллюсків що знову ж таки, не уз-

годжується із нормами Закону України «Про оцінку впливу на довкілля».

Ще один момент, на який хотілося з звернути увагу, це встановлення в Порядку особливостей маркування окремих видів органічної продукції. На даний час такі особливості передбачені для двох видів продукції: кормів (п.п. 269–273) та продуктів рослинного походження, отриманих у перехідний період (п. 274–276). Водночас Директива Ради ЄС № 834/2007 стосовно органічного виробництва і маркування органічних продуктів, та скасування Постанови (ЄЕС) № 2092/91 у ст. 26 передбачає встановлення конкретних вимог до маркування, окрім органічних кормів та продуктів рослинного походження, які знаходяться на етапі конверсії, ще й до маркування вегетативного садивного матеріалу і насіння для вирощування, що є абсолютно правильним з точки зору, по-перше інформування споживачів про таку продукцію, та по-друге, забезпечення дотримання вимоги про використання у органічному рослинництві лише насіння та вегетативного садивного матеріалу, отриманих методами органічного виробництва. На нашу думку, особливості маркування органічного вегетативного садивного матеріалу і насіння для вирощування повинні необхідно включити до Порядку (детальних правил) органічного виробництва та обігу органічної продукції.

Висновки і перспективи.

Отже, на даний час в Україні триває процес формування правової бази у сфері регулювання відносин із органічного сільськогосподарського виробництва. Встановлення Законом України «Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції» узгоджених

із міжнародними вимогами стандартів органічного сільськогосподарського виробництва є виправданим та своєчасним кроком в напрямі активізації цього перспективного для України напрямку сільськогосподарської діяльності. Умовою практичної реалізації законодавчих приписів є активізація роботи із прийняття всіх передбачених Законом підзаконних нормативних актів, оскільки без чіткого нормативного визначення речовин, які дозволені при виробництві та обігу органічної продукції, порядку сертифікації органічного виробництва, порядку декларування обсягів органічної продукції та інших ключових аспектів провадження діяльності щодо виробництва та обігу органічної продукції норми закону дотримати неможливо. Потрібно привести Порядок (детальні правила) органічного виробництва та обігу органічної продукції у відповідність із вітчизняним законодавством (зокрема в частині проведення оцінки впливу на довкілля) та міжнародними актами (щодо спеціальних вимог до маркування окремих видів органічної продукції).

Проблеми правового забезпечення органічного сільськогосподарського виробництва не вичерпуються наведеними у цій статті, і це зумовлює необхідність подальших наукових пошуків у напрямі вдосконалення законодавства у цій сфері.

Список використаних джерел

1. Верховна Рада України започатковує правову базу органічного землеробства. Земельне право України: теорія і практика. 2010. № 10. С. 77.
2. Глущенко С. Органічне виробництво – важливий напрямок у розвитку сільськогосподарства України. URL: <http://organicukraine.org.ua/congress/2020> (дата звернення: 22.05.2020 р.).
3. Заболотна Н.Я., Протиняк А.Р. Правові аспекти органічного виробництва сільськогосподарської продукції. Порівняльно-аналітичне право. 2019. № 5. С. 202–204.
4. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, з іншої сторони від 27.06.2014 р.: Закон України від 16.09.2014 р. № 1678-VII. Офіційний вісник України. 2014. № 75. Том. 1. Ст. 2125.
5. Про схвалення Концепції розвитку сільських територій: розпорядження Кабінету Міністрів України від 23.09.2015 р. № 995-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995-2015-%D1%80> (дата звернення: 24.05.2020 р.).
6. Проект Закону про Стратегію сталого розвитку України до 2030 року. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=64508 (дата звернення: 22.05.2020 р.).
7. Єрмоленко В.М., Черняк Є.О. Деякі правові проблеми органічного виробництва в Україні. Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. 2014. Вип. 197. Ч. 1. С. 40–45.
8. Кравець Н.В. Правові аспекти органічного сільського господарства як засобу реалізації принципу екологізації аграрного виробництва. Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. 2014. Вип. 197. Ч. 1. С. 102–109.
9. Проблеми правового забезпечення сталого розвитку сільських територій: монографія / А.П. Гетьман., І.В. Ігнатенко, В.М. Корнієнко та ін.; за ред. А.П. Гетьмана та М.В. Шульги. Харків, Право. 2016. 360 с.
10. Council Regulation (EC) No 834/2007 of 28.06.2007 on organic production and labelling of organic products and repealing Regulation (EEC) No 2092/91. URL: <http://eur-lex.europa.eu/> (дата звернення: 24.05.2020 р.).

11. Постанова Комісії (ЄС) № 889/2008 від 05.09.2008 р. Детальні правила щодо органічного виробництва, маркування і контролю для впровадження Постанови Ради (ЄС) № 834/2007 стосовно органічного виробництва і маркування органічних продуктів. URL: <http://organic-food.com.ua/organicheszakonomdatelstvo-es> (дата звернення: 25.05.2020 р.).
12. Гафурова О.В., Марченко С.І. Правове регулювання державної підтримки органічного сільськогосподарського виробництва за законодавством України та ЄС. Право. Людина. Довкілля. 2019. Том. 10. № 4. С. 29–35.
13. Холявка А. Пам'ятка виробнику: що треба знати про нове законодавство щодо органічної продукції. URL: <https://agravery.com/uk/posts/author/show?slug=pamatka-virobniku-so-treba-znati-pro-nove-zakonodavstvo-sodo-organichnoi-produkcii> (дата звернення: 25.05.2020 р.).
14. Гафурова О.В. Законодавство про органічну аквакультуру: деякі проблеми реалізації. Право. Людина. Довкілля. 2020. Том. 11. № 1. С. 27–35.
4. Uhoda pro asotsiatsiiu mizh Ukrainoiu, z odniiei storony, ta Yevropeiskym Soiuzom, Yevropeiskym spivtovarystvom z atomnoi enerhii ta yikhnimy derzhavamy-chlenamy, z inshoi storony 27.06.2014 [Association Agreement between Ukraine, of the one part, and the European Union, the European Atomic Energy Community and their Member States, of the other part] (2014): Zakon Ukrainy 16.09.2014 № 1678-VII. Ofitsiinyi visnyk Ukrainy, 75, 1, 2125 (in Ukrainian).
5. Pro skhvalenni Kontseptsii rozvytku silskykh terytorii [On approval of the Concept of rural development] (2015): rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy 23.09.2015 № 995-r. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995-2015-%D1%80> (in Ukrainian).
6. Proekt Zakonu pro Stratehiiu staloho rozvytku Ukrainy do 2030 roku [Draft of Law on the Strategy of Sustainable Development of Ukraine until 2030]. Available at: <http://w1.c1.rada.gov.ua> (in Ukrainian).
7. Yermolenko, V.M., Cherniak, Ye.O. (2014). Deaki pravovi problemy orhanichnoho vyrobnytstva v Ukraini. Naukovyi visnyk Natsionalnoho universytetu bioresursiv i pryrodokorystuvannia Ukrainy [Some legal problems of organic production in Ukraine. Scientific Bulletin of the National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine], 197 (1): 40–45 (in Ukrainian).
8. Kravets, N.V. (2014). Pravovi aspekty orhanichnoho silskoho hospodarstva yak zasobu realizatsii pryntsyphu ekolohizatsii ahrarynoho vyrobnytstva. Naukovyi visnyk Natsionalnoho universytetu bioresursiv i pryrodokorystuvannia Ukrainy [Legal aspects of organic agriculture as a means of implementing the principle of greening of agricultural production. Scientific Bulletin of the National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine], 197 (1): 102–109 (in Ukrainian).
9. Problemy pravovoho zabezpechennia staloho rozvytku silskykh terytorii [Problems of legal agricultural products. Comparative and analytical law], 5: 202–204 (in Ukrainian).

References

1. Verkhovna Rada Ukrainy zapochatkovuie pravovu bazu orhanichnoho zemlerobstva. Zemelne pravo Ukrainy: teoriia i praktyka [The Verkhovna Rada of Ukraine shall establish the legal framework for organic farming. Land law of Ukraine: theory and practice] (2010), 10: 77 (in Ukrainian).
2. Hlushchenko, S. Orhanichne vyrobnytstvo – vazhlyvyi napriamok u rozvytku silskoho hospodarstva Ukrainy [Organic production is an important direction in the development of agriculture in Ukraine]. Available at: <http://organicukraine.org.ua/congress/2020> (in Ukrainian).
3. Zabolotna, N.Ya., Protyniak, A.R. (2019). Pravovi aspekty orhanichnoho vyrobnytstva silskohospodarskoi produktsii. Porivnialno-analitychne pravo [Legal aspects of organic production of agricultural products. Comparative and analytical law], 5: 202–204 (in Ukrainian).

- support for sustainable development of rural areas] (2016) / A.P., Hetman., I.V., Ihnatenko, V.M., Korniienko ta in.; za red. A.P., Hetmana ta M.V., Shulhy. Kharkiv, Pravo, 360 (in Ukrainian).
10. Council Regulation (EC) No 834/2007 of 28.06.2007 on organic production and labelling of organic products and repealing Regulation (EEC) No 2092/91. Available at: <http://eur-lex.europa.eu/> (in English).
11. Постанова Комисії (ІєС) № 889/2008 05.09.2008 Detalni pravyla shchodo orhanichnoho vyrobnytstva, markuvannia i kontroliu dlia vprovadzhennia Postanovy Rady (ІєС) № 834/2007 stosovno orhanichnoho vyrobnytstva i markuvannia orhanichnykh produktiv [Commission Regulation (EC) № 889/2008 of 05.09.2008 Detailed rules on organic production, labeling and control for the implementation of Council Regulation (EC) № 834/2007 on organic production and labeling of organic products]. Available at: <http://organic-food.com.ua/> organichesza-konodatelstvo-es (in Ukrainian).
12. Hafurova, O.V., Marchenko, S.I. (2019). Pravove rehuliuвання derzhavnoi pidtrymky orhanichnoho silskohospodarskoho vyrobnytstva za zakonodavstvom Ukrainy ta YeS. Pravo. Liudyna. Dovkillia [Legal regulation of state support of organic agricultural production according to legislation of Ukraine and the EU. Law. Human. Environment], 10(4): 29–35 (in Ukrainian).
13. Kholiavka, A. Pam'iatka vyrobnyku: shcho treba znaty pro nove zakonodavstvo shchodo orhanichnoi produktsii [Manufacturer's note: what you need to know about the new legislation on organic products]. Available at: <https://agravery.com/uk/posts/author/show?slug=pamatka-virobniku-so-treba-znati-pro-nove-zakonodavstvo-sodo-organicnoi-produkcii> (in Ukrainian).
14. Hafurova, O.V. (2020). Zakonodavstvo pro orhanichnu akvakulturu: deiaki problemy realizatsii. Pravo. Liudyna. Dovkillia [Legislation about organic aquaculture: some realization of problems. Law. Human. Environment], 11 (1): 27–35 (in Ukrainian).

T.S. Novak & V.O. Melnyk (2020). IN REGARDS TO THE ISSUE OF REGULATORY SUPPORT TO THE ORGANIC AGRICULTURAL PRODUCTION IN UKRAINE.

Law. Human. Environment, 11(2):47-55. <https://doi.org/10.31548/law2020.02.006>.

Summary. *The article analyzes the status of legislation governing relations in the field of organic agricultural production in Ukraine.*

We proved that updating the legislation in this the area through the repeal of the Law of Ukraine «On Production and Circulation of Organic Agricultural Products and Raw Materials» and the adoption of the Law of Ukraine «On Basic Principles and Requirements for Organic Production, Circulation, and Labeling of Organic Products» is a the justified and timely step towards the intensification of organic production as a promising area of agricultural activity for Ukraine.

We researched that the state of regulation of relations on organic agricultural production at the secondary level and, therefore, the impossibility of implementing legislative provisions, is the main reason that hinders the development of domestic organic production.

We concluded that it is necessary to bring the Procedure (detailed rules) of organic production and circulation of organic products in line with domestic legislation (in particular, in terms environmental impact assessment) and international acts (on individual requirements for labeling of certain types of organic products).

Keywords: *regulatory support, organic agricultural production, agriculture, organic products, certification of organic production, labeling of organic products*